

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2025. május 5., hétfő

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a nemteljesítő hitelmegállapodások hitelgondozóiról és a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlóiról szóló 2025. évi XII. törvényhez 506

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a XVI. Építési és Közlekedési Minisztérium fejezet fejezeti kezelésű előirányzatainak és központi kezelésű előirányzatainak kezeléséről és felhasználásáról szóló 24/2023. (XII. 29.) ÉKM rendelet módosításáról szóló 11/2025. (IV. 30.) ÉKM rendelethez 513

Végső előterjesztői indokolás az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 4/2025. (IV. 30.) IM rendelethez 514

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a nemteljesítő hitelmegállapodások hitelgondozóiról és a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlóiról szóló 2025. évi XII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításáról szóló (EU) 2021/2167 európai parlamenti és tanácsi irányelv (NPL) átültetésére irányul, mely uniós irányelv célja az, hogy a nemteljesítő hiteleknek a hitelintézetektől a hitelfelvásárlókra való átruházásához kötődő akadályok eltávolításával, továbbá az átlátható és hatóságilag felügyelt hitelgondozási tevékenység kialakításával elősegítse a nemteljesítő hitelek másodlagos piacának fejlődését az Unióban, ugyanakkor megvédje a hitelfelvevők jogait is.

A hitelfelvásárlók és hitelgondozók, valamint az általuk végzett tevékenység tekintetében a tagállamok nagyon eltérő szabályozásokat tartanak fenn, mely szabályozási követelmények közötti eltérések jelentős akadályokat gördítettek az Unión belüli határokon átnyúló hitelfelvásárlás és hitelgondozás elé, akadályozva a hatékony, versenyképes piac kialakulását a nemteljesítő hitelek másodlagos piacán. Az irányelvet átültető törvényjavaslat tehát egy uniós szintű keretet kíván létrehozni annak érdekében, hogy az eltérő nemzeti szabályozásból fakadó akadályok felszámolásával a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók kihasználhassák a belső piac előnyeit.

Az irányelvet átültető jogszabálynak lehetővé kell tennie, hogy a hitelintézetek a hitel harmadik félnek való eladására vonatkozó feltételek javításával jobban tudják kezelni a nemteljesítővé váló hiteleket. Továbbá, ha a hitelintézetek a nemteljesítő hitelek jelentős mértékű felhalmozódásával szembesülnek, és nem áll rendelkezésükre elegendő személyzet vagy szakértelem azok megfelelő gondozásához, akkor lehetővé kell tenni számukra, hogy ezen hitelek gondozását egy erre szakosodott hitelgondozónak szervezzék ki, vagy hogy átruházzák a hitelmegállapodást, vagy az abból származó hitelezői jogokat egy olyan hitelfelvásárlóra, aki rendelkezik a hitel kezeléséhez szükséges kockázatvállalási hajlandósággal és szakértelemmel.

A törvényjavaslat a fenti logikára építve a hazai jogrendben meglévő polgári jogi, végrehajtási és pénzügyi jogi szabályok sérelme nélkül, azokat nem érintve kívánja a nemteljesítő hitelmegállapodások, vagy az abból származó hitelezői jogok megvásárlóira és gondozóira vonatkozó új EGT szintű szabályozást kialakítani, amely azzal is jár, hogy eltérő fogalmakat és jogintézményeket szükséges használni a hazai jog által ismert és használt fogalmaktól és jogintézményektől. Ugyanakkor a törvényjavaslat által nem érintett hitelek megvásárlása és gondozása (teljesítő hitelek, nem hitelintézeti követelések) esetében a jelenlegi szabályozásban nem történik változás, így a hitelintézetek mellett a pénzügyi vállalkozások sem tekinthetők a törvényjavaslat hatálya alá tartozó és hitelgondozót kötelezően megbízó hitelfelvásárlónak.

A törvényjavaslat a nemteljesítő hitelek felvásárlói tekintetében nem tartalmaz engedélyezési és felügyeleti szempontrendszert, mivel ezen személyek tevékenysége, amennyiben a hitelgondozást nem végzik, kizárólag a hitel megvásárlására korlátozódik. Ezzel szemben a hitelgondozási tevékenységet – a hitelintézet és a pénzügyi vállalkozás kivételével – kizárólag hitelgondozói engedély birtokában végezheti a hitelfelvásárló is.

Ugyanakkor a törvényjavaslat hatályán kívül eső körben a hitelfelvásárlás továbbra is a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti engedélyköteles és hatóságilag felügyelt követelévásárlási tevékenység marad. Nem érinti a törvényjavaslat a hitel és pénzkölcsön nyújtás pénzügyi szolgáltatás részeként végzett hitelgondozási tevékenységre vonatkozó meglévő szabályozást sem, mely továbbra is irányadó marad a törvényjavaslat hatálya alá nem tartozó hitelek terén.

Szintén az EGT szintű megfelelés, a határon átnyúló tevékenység és annak hatósági felügyelete indokolja a nemteljesítő hitelek, valamint az abból származó jogok átruházásának alapjául szolgáló ügylet hazai jogrendszerbe történő átültetésének módját, azaz a hazai jogi terminológiától való elszakadás és elhatárolás szükségességét és egy általánosabb uniós fogalomrendszer törvényjavaslat szerinti kialakítását.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A törvényjavaslat a hitelintézetek és hitelintézetnek nem minősülő hitelezők által nyújtott és nemteljesítővé vált hitelek másodlagos piacának fejlesztése érdekében, a tevékenység jellegétől és típusától függően állapít meg szabályokat, ennek keretében engedélyezési, felügyelési rendelkezéseket a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlását és gondozását végző személyek tekintetében.

2. §

A törvényjavaslat hatálya nem terjed ki azon entitásokra, melyek a hitelgondozási tevékenységet jelenleg is hatósági engedély és szabályozás alapján, felügyelet hatálya alatt állva, rendes üzleti tevékenységük keretében, annak részeként végzik. Indokolt továbbá bizonyos foglalkozásokat (szakmákat) a törvényjavaslat hatálya alól mentesíteni, mivel ezen tevékenység gyakorlása során jogszabály által kötelezően előírt intézkedések végrehajtására kerül sor, a hitelgondozási tevékenységet jogszabály által előírt tevékenység keretében végzik.

3. §

A hitelfelvevők számára biztosított védelem szintjének biztosítása, továbbá a fogyasztói bizalom erősítése érdekében a törvényjavaslat részletesen meghatározza a hitelgondozó által végezhető tevékenység tartalmát, működésének általános feltételeit. A törvényjavaslat rögzíti, hogy külföldi vállalkozás kizárólag fióktelepe útján végezhet hitelgondozást, míg EGT-államban székhellyel rendelkező hitelgondozó határon átnyúló szolgáltatóként is működhet. Az engedélyhez kötöttségi általános elvtől eltérően a szolgáltatások szabad áramlása keretében az engedély kérése nem szükséges, ha más EGT-állam felügyeleti hatósága a vonatkozó engedélyeztetési eljárást már lefolytatta. A Felügyelet engedélye nélkül jogosult hitelgondozási tevékenység végzésére továbbá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott hitel és pénzkölcsön nyújtására vagy követelévásárlásra engedéllyel rendelkező hitelintézet, hitelintézetnek nem minősülő hitelező.

4. §

A rendelkezés az irányelvben bevezetett, a törvényjavaslatban is használt fogalmak meghatározását tartalmazza.

Az uniós szintű meghatározottság okán szükség van olyan saját fogalomrendszer megalkotására, mely lehetővé teszi, hogy a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók helyzetét az eredetileg hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások által nyújtott nemteljesítő hitelek tekintetében kezelni lehessen.

5. §

A törvényjavaslat a hitelgondozók szervezeti működésének előírásaira részletes rendelkezéseket nem tartalmaz, de meghatározza azokat a szervezeti típusokat, amelyekben működhetnek. Így hitelgondozó kizárólag részvénytársaságként, korlátolt felelősségű társaságként, szövetkezetként vagy fióktelepként működhet. A hitelfelvevők számára biztosított védelem szintjének biztosítása, továbbá a fogyasztói bizalom erősítése érdekében a törvényjavaslat a hitelgondozók számára az általános szervezeti szabályokon túl tevékenységük jellegére figyelemmel további speciális előírást tartalmaz és a hitelgondozóban befolyásoló részesedéssel rendelkezők számára személyi feltételeket és követelményeket ír elő.

6. §

A hitelfelvevők számára biztosított védelem szintjének biztosítása, továbbá a fogyasztói bizalom erősítése érdekében a törvényjavaslat a hitelgondozók számára tevékenységük jellegére figyelemmel további speciális előírást tartalmaz a hitelgondozó irányító és felügyelő szerveinek tagjai számára. A hitelgondozó megfelelő színvonalú működése érdekében a törvényjavaslat előírja, hogy a hitelgondozó tevékenységét csak megbízható irányítási rendszerek és megfelelő belső kontrollmechanizmusok – többek között kockázatkezelési és számviteli eljárások –, és eljárások meglétének birtokában kezdheti meg, vagy folytathatja.

7. §

A hitelgondozók számára, elsősorban azok versenyképes működésének biztosítása érdekében indokolt lehetővé tenni a hitelfelvevőktől való pénzeszközök fogadását és átvételét, mely jogosultságra tekintettel – a fizetéseképtelenség esetén felmerülő kockázatok kezelése és a hitelfelvevők érdekeinek megfelelő védelme érdekében – további szabályok előírása szükséges.

Ennek keretében rögzítésre kerül, hogy az átvett pénzeszkőzzel a hitelgondozó sajátjaként nem rendelkezhet és ha az átvételt követően haladéktalanul nem utalja át a hitelfelvásárlónak, akkor EGT-államban székhellyel rendelkező hitelintézetnél vezetett, kizárólag erre a célra használható letéti számlára szükséges elhelyezni.

8. §

A törvényjavaslat szerint hitelgondozónál vezető állású személynek csak olyan természetes személy választható, illetve nevezhető ki, akiről okkal feltételezhető, hogy alkalmas a független, megbízható és körültekintő irányítására és ellenőrzésére, tevékenysége az intézmény hasznára lesz, s egyéb vállalt funkciói sem akadályozzák feladatai teljesítésében. A büntetett előélet egyértelműen kizáró ok a vezető állású személynek történő megválasztáshoz. A törvényjavaslat felsorolja továbbá azokat az eseteket is, amikor valamely személy vezetővé való megválasztását egyértelműen ki kell zárni. Idetartozik többek közt az a személy, akinek tevékenysége miatt korábban a Felügyelet kivételes intézkedést alkalmazott a fizetéseképtelenség elkerülése érdekében, vagy akinek tevékenysége miatt fel kellett számolni a pénzügyi intézményt és a helyzet kialakulásáért a felelőssége megállapítható. Nem nevezhető megbízhatónak – és ezért vezető állású személynek sem választható meg – az, aki súlyosan vagy ismételtlen megsértette a jogszabályokat s emiatt vele szemben a Felügyelet, vagy más hatóság, illetve bíróság 5 évnél nem régebben jogerős határozatban szankciót alkalmazott.

9. §

A törvényjavaslat tételesen felsorolja azokat az aktusokat, illetve tevékenységeket, amelyek érvényességéhez, illetve végzéséhez a Felügyelet engedélye szükséges a hitelgondozók számára. A törvényjavaslat a Felügyelet engedélyéhez köti a hitelgondozóként történő működés megkezdését, továbbá a hitelgondozó vezető állású személyének megválasztását, kinevezését.

10–14. §

A hosszadalmas eljárások és a bizonytalanság elkerülése érdekében a törvényjavaslat meghatározza a hitelgondozói engedély kérelmezői által benyújtandó információkra vonatkozó követelményeket, valamint az engedély kiadására vonatkozó eljárást, továbbá a vonatkozó határidőket.

15. §

A törvényjavaslat lehetőséget biztosít a Felügyeletnek arra, hogy a hitelgondozónak kiadott engedélyét visszavonja. Ezen lehetőség jellemzően rendkívül súlyos szankciót jelent, ezért a törvényjavaslat pontosan rögzíti azokat az eseteket, amikor erre sor kerülhet. Így a Felügyelet elsősorban akkor vonhatja vissza az engedélyt, ha azt a Felügyelet megtevesztésével vagy más jogszabálysértő eszközzel szereztek meg, a hitelgondozó törvény által tiltott tevékenységet folytat, vagy a működési engedély kézhezvételétől számított egy éven belül nem kezdi meg tevékenységét.

A pénzügyi intézményekkel megegyező módon a törvényjavaslat lehetőséget biztosít a hitelgondozónak arra, hogy működési engedélyéről lemondjon, azt a Felügyeletnek visszaadja, ha bizonyítja, hogy hitelgondozási szolgáltatásból származó semmilyen kötelezettsége nincs.

A tevékenység határon átnyúló jellegére tekintettel a törvényjavaslat rögzíti a felügyeleti hatóságok közötti tájékoztatási és együttműködési kötelezettség módját.

16. §

A törvényjavaslat a hitelintézetek által nyújtott nemteljesítő hitelek felvásárlói és gondozói számára kötelező magatartási szabályokat fogalmaz meg a hitelfelvevők jogainak megfelelő tiszteletben tartása érdekében, továbbá konkrét tájékoztatási kötelezettségeket ír elő a hitelfelvásárlók és hitelgondozók részére.

17. §

Amennyiben a hitelfelvásárló a nemteljesítő hitelek gondozását nem végezheti és hitelgondozóra bízza a nemteljesítő hitelmegállapodás, vagy az abból származó jogok kezelését és érvényesítését, úgy a Törvényjavaslat írásos hitelgondozási megállapodás megkötését írja elő, melynek biztosítania kell többek között a felügyeleti hatóságok ellenőrzési jogosultságát, a hitelfelvevők pénzügyi helyzetének és a fogyasztóvédelem keretében a hitelfelvevő megfelelő tájékoztatáshoz való jogának tiszteletben tartását.

18. §

A hitelgondozókat felelőssé kell tenni a hitelgondozási tevékenység végzéséért amennyiben azt saját maguk, illetve harmadik személy közreműködésével (hitelgondozási szolgáltató) végzik. A törvényjavaslat a hitelgondozási szolgáltatóval kötött megállapodásra vonatkozó tartalmi követelmények meghatározásával biztosítani kívánja, hogy a hitelgondozási tevékenység hitelgondozási szolgáltató általi végzése ne okozzon indokolatlan működési kockázatot, vagy az uniós és nemzeti jog által támasztott követelményeknek való meg nem felelést, továbbá ne korlátozhassa a felügyeleti hatóságok feladatai ellátásában és a hitelfelvevők jogainak védelmében.

19. §

A hitelgondozók határon átnyúló tevékenységhez való jogának biztosítása érdekében, illetve e tevékenység felügyelete céljából a törvényjavaslat megállapítja a felügyeleti engedéllyel rendelkező hitelgondozók határon átnyúló tevékenységéhez való jogának gyakorlására szolgáló eljárást.

20. §

A hitelgondozók határon átnyúló tevékenységéhez szükséges tájékoztatási és információ biztosítási kötelezettség előírását tartalmazó rendelkezés.

21. §

Határon átnyúló tevékenységet folytató hitelgondozók eredményes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a törvényjavaslat meghatározza az illetékes hatóságok közötti együttműködés keretét.

22. §

A hitelfelvásárlói és hitelgondozási tevékenység megkezdésének előfeltétele a tevékenység végzéséhez szükséges információk rendelkezésre állása, ezért a törvényjavaslat előírja a hitelintézeteknek, hogy részletes tájékoztatást nyújtsanak a potenciális hitelfelvásárlóknak annak érdekében, hogy értékelni tudják a nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok, vagy a hitelmegállapodás értékét, valamint a megállapodás értéke behajtásának valószínűségét. A nemteljesítő hitelállomány mozgásának és méretének felügyeleti hatóságok általi nyomon követése érdekében adatszolgáltatási kötelezettséget előíró rendelkezés szükséges.

23. §

A hitelfelvásárlók kötelezettségeit rendezi. A törvényjavaslat a hitelfelvásárlási tevékenység jellegéből adódó alacsony kockázatokra figyelemmel a hitelgondozási tevékenységtől eltérően felügyeleti engedélyezési kötelezettséget nem ír elő. A törvényjavaslat rögzíti továbbá a hitelfelvásárlót megillető jogokat.

24. §

Amennyiben a hitelfelvásárló hitelgondozási tevékenységet nem saját maga végzi, hanem arra hitelintézetet, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt, vagy hitelgondozót bíz meg, a felügyeleti ellenőrzés és nyomon követés érdekében a törvényjavaslat az illetékes hatóságok tájékoztatását követeli meg.

25. §

A hitelfelvevői jogok megfelelő érvényesülése érdekében indokolt biztosítani, hogy a harmadik országbeli hitelfelvásárló írásban olyan képviselőt jelöljön ki a hatóságokkal való kapcsolattartásra, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, ennek hiányában a központi ügyintézésének helye EGT-államban található.

26. §

A nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jog vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárló általi átruházására és a felügyeleti hatóság erről való tájékoztatására vonatkozó rendelkezés.

27. §

A rendelkezés megfelelő hatáskörrel ruházza fel a Felügyeletet a hitelgondozók és hitelfelvásárlók, valamint az általuk végzett tevékenységek EGT szintű hatékony és arányos felügyeletének biztosítása, a hitelfelvevők panaszainak kezelése érdekében.

28. §

A törvényjavaslat célja a felügyeleti díjfizetési kötelezettség oly módon történő meghatározása, hogy annak alapját az adott piaci szereplő tevékenységének kockázatai képezzék. Ennek megfelelően került kialakításra és a pénzügyi ágazati piacok egészét tekintve egységesítésre a díjfizetés rendszere. A hitelgondozó díjfizetési kötelezettsége szintén ezen az elven alapul, ekként két részből: egy alapdíjből és egy változó díjből tevődik össze. A többszörös díjfizetés elkerülése érdekében a törvényjavaslat a felügyelt pénzügyi intézményeket mentesíti a hitelgondozási tevékenységre tekintettel fizetendő felügyeleti díj megfizetése alól.

29–30. §

A törvényjavaslat lehetőséget ad a Felügyelet számára, hogy a jogszabályokban, továbbá a határozatokban foglaltak maradéktalan betartása, illetőleg a jogsértések és a hiányosságok megelőzése, megszüntetése érdekében a hitelgondozóval, hitelfelvásárlóval (képviselőjével), a hitelintézettel, valamint vezető állású személyeikkel szemben intézkedéseket, kivételes intézkedéseket és bírságot alkalmazhasson. Ezek a jogosultságok jelentik a felügyeleti eszköztárat, vagyis azokat az eszközöket, amelyekkel a Felügyelet kényszerítheti a hitelgondozókat, hitelfelvásárlókat (képviselőjüket), a hitelintézetet, valamint vezető állású személyeiket a jogkövető magtartásra, ezáltal biztosítva a hitelgondozási és hitelfelvásárlási tevékenységek tisztaságát.

A törvényjavaslat részletesen meghatározza a Felügyelet által hozható intézkedéseket. A bírságolás szabályai a pénzügyi ágazat egészére vonatkozóan felügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben kerülnek kimondásra. A törvény részletesen meghatározza azokat az eseményeket, amikor a Felügyeletnek mérlegelési jogkörrel egybekötve van intézkedési lehetősége. Ez esetben tehát a Felügyelet nincs a törvény által kötelezve az intézkedés meghozatalára, hanem annak meghozatalát, illetve az intézkedés mértékét saját hatáskörben dönti el.

A Törvény tartalmazza az intézkedések részletes szabályait. A törvény a Felügyelet által hozható intézkedéseket két csoportba foglalja.

Az első csoportba a felhívó jellegű, javaslattevő intézkedések tartoznak, mint a rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettség, illetve intézkedési terv kidolgozásának előírása, amelyeket a Felügyelet akkor hoz meg, amennyiben az előírások megsértését és hiányosságot állapít meg, Ha a jogszabályok, illetve más előírások megsértése súlyosabb fokú, vagy arra meghatározott időszak alatt több alkalommal kerül sor, a Felügyelet szigorúbb intézkedéseket is foganatosíthat, melyekkel már jelentősen befolyásolja az adott intézmény tevékenységét.

31–32. §

A felügyeleti feladatok hatékony ellátása, továbbá ügyfélvédelmi szempontok biztosítása érdekében a hitelgondozó adatszolgáltatásra köteles a Felügyelet részére.

A törvény meghatározza azoknak az adatoknak a körét, amelyekről a Felügyelet nyilvántartást köteles vezetni és bizonyos jogok gyakorlását a felügyeleti nyilvántartásban való szerepléshez köt. A nyilvántartásra azért van szükség, hogy a hitelgondozó alapvető adatai mindenkor rendelkezésére álljanak, illetve a Felügyelet tudomással bírjon azokról a személyekről, akik hitelgondozóban döntési jogkörrel rendelkeznek, vagy annak tevékenységére befolyással bírnak.

A Felügyelet számára a törvényjavaslat lehetővé teszi a törvényjavaslatban meghatározott körben történő személyes adatkezelést is.

33. §

A nemteljesítő hitelek piacának megfelelő reputációja érdekében a hitelgondozóknak hatékony panaszkezelési mechanizmusokat, hatékony és hozzáférhető eljárásokat szükséges biztosítaniuk a hitelfelvevők panaszainak kezelésére. A törvényjavaslat a hitelgondozó magatartásával, tevékenységével vagy mulasztásával összefüggő panaszkezelési szabályokat határoz meg a panasz fogadása, kivizsgálása, orvosolása, elutasítása tekintetében. A törvényjavaslat előírásokat tartalmaz a szóbeli, a telefonos, valamint az elektronikus úton közölt panaszokra vonatkozóan. A törvényjavaslat fogyasztóvédelmi ügyekért felelős kapcsolattartó kijelöléséről rendelkezik. A törvényjavaslat rendelkezései a pénzügyi fogyasztóvédelem további erősítését, hatékonyságát szolgálják.

34–35. §

Felhatalmazó és hatályba léptető rendelkezések.

36. §

Átmeneti rendelkezést tartalmaz.

37. §

A törvényjavaslat tartalmazza a jogharmonizációs záradékot.

38. §

A fogyasztók védelmének egyenszilárdsága érdekében történő módosítás, mely előírja a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek, továbbá tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt ésszerű adósságátstrukturálást hajtsanak végre.

39. §

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény törvényjavaslat érdekében történő módosítását tartalmazza.

40. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény törvényjavaslat érdekében történő módosítást tartalmaz.

41. §

A törvényjavaslat lehetővé teszi a hitelgondozók számára, hogy a hitelfelvásárlóval kötött megállapodás alapján pénzeszközöket vegyenek át a hitelfelvevőktől, ami szükségessé teszi ezen jogalanyoknak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény hatálya alá vonását.

42. §

A törvényjavaslattal összhangban szükséges az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a XVI. Építési és Közlekedési Minisztérium fejezet fejezeti kezelésű előirányzatainak és központi kezelésű előirányzatainak kezeléséről és felhasználásáról szóló 24/2023. (XII. 29.) ÉKM rendelet módosításáról szóló 11/2025. (IV. 30.) ÉKM rendelethez

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 28. § (1) és (2) bekezdése alapján a fejezetet irányító szerv vezetője a fejezeti kezelésű és központi kezelésű előirányzatok kezelésével, felhasználásával kapcsolatos szabályokat – az Áht. 109. § (5) bekezdése és az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 30. §-ának figyelembevételével – az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben kiadott rendeletében szabályozza.

A rendelet módosítását a XVI. Építési és Közlekedési Minisztérium fejezetbe sorolt fejezeti és központi kezelésű költségvetési kiadási előirányzatok 2025. évi feladattervének meghatározása indokolja, a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvény 1. mellékletében foglalt XVI. Építési és Közlekedési Minisztérium fejezet címréndjével összhangban, valamint a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet alapján.

A tervezetben foglalt rendelkezések hatálybalépése biztosítja a XVI. Építési és Közlekedési Minisztérium fejezet 2025. évi előirányzataihoz kapcsolódó felhasználási szabályok alkalmazhatóságát.

A 2025. január 1. napjától és a folyamatban lévő ügyekben való alkalmazásáról szóló rendelkezés nem sérti a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (2) bekezdését, az alkalmazás kedvező a jogszabály címzettjei számára.

Végső előterjesztői indokolás az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 4/2025. (IV. 30.) IM rendelethez

A rendelet indokolása a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet módosítása – figyelemmel az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 194/B. § (1) bekezdésére – rögzíti, hogy a közfeladat-ellátás esetére megkötött megállapodás esetén a büntetőeljárások vádemelésig terjedő szakaszában a kirendelt védő óradíját, valamint tevékenységéért járó díjazását a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzata határozza meg. A közfeladat-ellátás esetére megkötött megállapodás esetén a büntetőeljárás vádemelésig terjedő szakaszában a kirendelt védőt a kamarai szabályzatban meghatározott kirendelt védői óradíj, valamint kamarai szabályzatban meghatározottak szerinti díjazás illeti meg.

A rendelet a kirendelt védői díjak kifizetésére mint közfeladat ellátására vonatkozó megállapodás hiányában is fennakadás nélkül biztosítja, hogy a kirendelt védők a büntetőeljárások vádemelésig terjedő szakaszában végzett tevékenységükért az őket megillető díjhoz hozzájuthassanak. Megállapodás hiányában a kirendelt védő vádemelésig terjedő szakaszban végzett tevékenységére a rendeletnek a bírósági eljárásban végzett tevékenységéért megállapítható díjára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Megállapodás hiányában a közfeladatot az Igazságügyi Minisztérium látja el.

A kirendelt védő bírósági eljárás során ellátott tevékenységével összefüggésben felmerült díjára és költségterítésére vonatkozó rendelkezések tekintetében a szabályozás változatlan marad.

A bűnügyi költségek előlegezéséről szóló 11/2018. (VI. 12.) IM rendelet módosítása szerint abban az esetben, ha a kirendelt védő díját és költségeit az ügyészség vagy a nyomozó hatóság állapította meg, azt az ügyvédi tevékenységről szóló törvény szerinti közfeladat-ellátás esetére megkötött megállapodás esetén a közfeladatot ellátó fogja előlegezni, megállapodás hiányában a kirendelt védő díját és költségeit az Igazságügyi Minisztérium előlegezi.

Az igazságügyi szakértők statisztikai adatszolgáltatásáról, a képzési hozzájárulás bevallásának és megfizetésének szabályairól, valamint az igazságügyi szakértő által vezetett adattovábbítási nyilvántartásról szóló 16/2024. (XII. 6.) IM rendelet a szakértői vélemények után fizetendő képzési hozzájárulás Igazságügyi Minisztérium részére történő megfizetésével összefüggésben a magánszakértők, valamint a kirendelő szervek negyedéves adatszolgáltatásának egységesítése és megkönnyítése érdekében rögzíti a negyedéves átutalások során megküldendő adathalmazokat.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.